בבדר

נשמת ההיכל

עצם כתב יד קדשו של רבינו מרן בעל הסולם ותלמידיו זיע"א, שלא ראו אור מעולם

ברכות ותודות למכון "אור הסולם" ולעומדים בראשה על אדיבותם בהגלות כתבי הקודש

פרשת תולדות

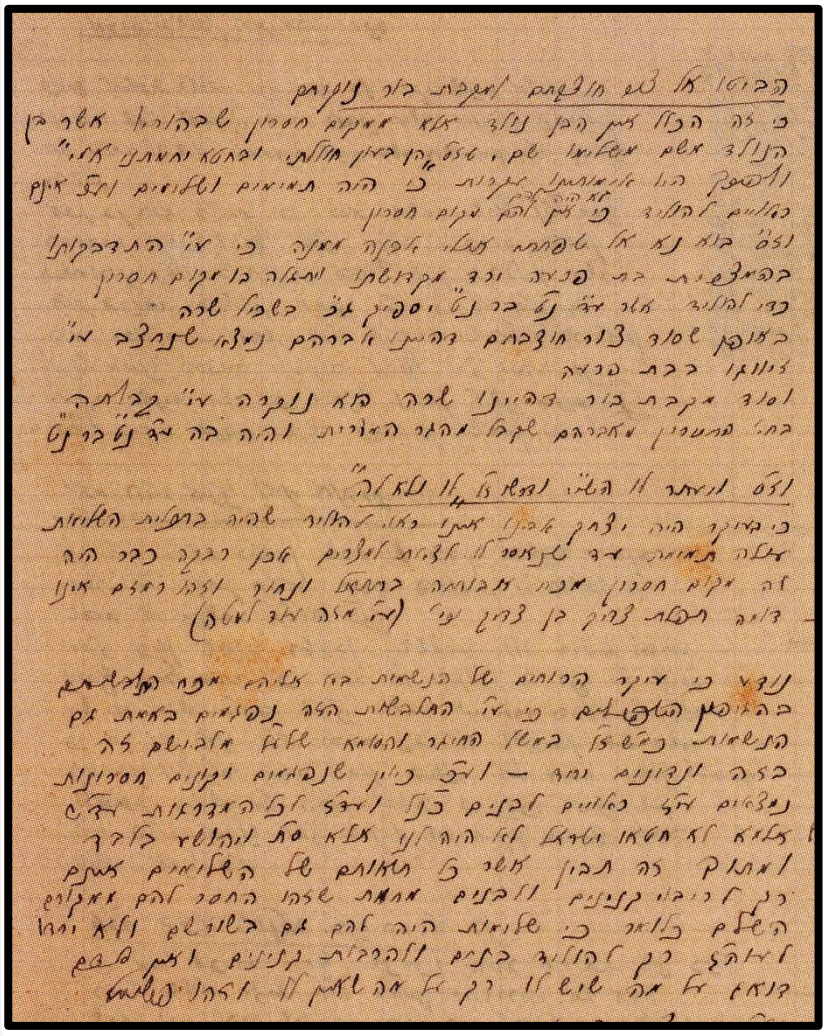

פרשת תולדות

<u>הביטו אל צור חוצבתם למקבת בור נוקרתם</u>
כי זה הכלל אין הבן נולד אלא ממקום חסרון שבהוריו, אשר בן הנולד משם משלימו שם. שז"ס "הן בעון חוללתי ובחטא יחמתנו אמר" ולפיכך היו אימותינו עקרות כי היה תמימים ושלימים וע"כ אינם ראויים להוליד ג"א היה להם כי אין להם מקום חסרון.
וז"ס בוא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה כי ע"י התדבקותו ויתגלה בו מקום חסרון כדי להוליד אשר ע"ד נ"ט בר נ"ט יספיק ג"כ בשביל שרה. באופן שסוד צור חוצבתם דהיינו אברהם, נמצא שנחצב ע"י זיווגו בבת פרע.ה
וסוד מקבת בור דהיינו שרה, היא נוקרה ע"י קבלתה בחי' החסרון מאברהם שקבל מהגר המצרית והיה בה ע"ד נ"ט בר נ"ט.
<u>וז"ס ויעתר לו השי"ת ודרשו ז"ל "לו ולא לה"</u>
כי בעיקר היה יצחק אבינו אינו ראוי להוליד שהיה בתכלית השלימות עולה תמימה עד שנאסר לו לצאת למצרים, אכן רבקה כבר היה לה מקום חסרון מכח אבותיה בתואל ונחור, וזהו רמזם אינו דומה תפילת צדיק בן צדיק וכו' (עי' מזה עוד למטה).
נודע כי עיקר הרוחים של הנשמות בא אליהם מכח התלבשותם בהגופין השפילים כי ע"י התלבשות הזה נפגמים באמת גם הנשמות כמ"ש ז"ל במשל החיגר והסומא*(עיין במשל למטה) של ע"ל מלבישם זה בזה ונדונים יחד – וע"כ כיוון שנפגמים וקונים חסרונות נמצאים עי"ז ראויים לבנים כנ"ל ועד"ז לכל המדרגות עד"ש אלמלא לא חטאו ישראל לא היה לנו אלא ס"ת ויהושע בלבד.
ומתוך זה תבין אשר כל תאותם של השלימים אינם רק לריבוי קנינים ולבנים מחמת שזהו החסר להם ממקורם השלם, כלומר כי שלימות היה להם גם בשורשים ולא ירדו לעוה"ז רק להוליד בנים ולהרבות קנינים ואין אדם דואג על מה שיש לו רק על מה שאין לו וזהו פשוט.

חברים יקרים: בודאי אתם מבינים את חשיבות פעולותיה של אור הסולם ונהנים מפרותיה אור הסולם זקוקה לתמיכתכם, היו שותפים!!!
תוכלו לתמוך בנו בהוראת קבע או באופן חד פעמי, כל אחד כפי מתנתו הרחבה, כדי שנוכל להמשיך ולשרת את כלל הלומדים.(ניתן ליצור קשר בטלפון 050-4194229)

לע"נ ר' בנימין בן ר' שלמה נלב"ע י"ב מרחשון ה'תשע"ז תנצב"ה. לע"נ איתי בן חיים הי"ד.
לקבלת העלון שלחו בקשה למייל d052769144@gmail.com

מתיקות
נשמת התורה
שנה ב'

מאמר חסידות בדרך תורת מרן רבינו הקדוש בעל הסולם זיע"א

פרשת תולדות ה'תשע"ט

בעניין החזרת כח העשיה של עשיו לקדושה, שהוא תיקון הידים

עומק עבודת הדביקות בה' הוא חיבור הפכים שהנברא פועל ויוצר כמו השי"ת

ואלה תולדות יצחק בן אברהם, אברהם הוליד את יצחק וגו" ובהמשך הפרשה כותבת התורה על לידת יעקב ועשיו. ועניין ההופכיות של יעקב ועשיו, שהיו יחדיו במעי רבקה, הוא לגלות מקום עבודה בעולם. כי עיקר עבודת ה' הוא לחבר את כל ההפכים לאחד, שזהו עניין הדביקות במידותיו יתברך. שהנברא יש לו כח לברוא כמו הבורא. וכמו שהשי"ת ניכר בברואיו, ענין חיבור ההפכים, כמו שדרשו חז"ל, שמים-אש ומים. ועל זה נאמר 'עושה שלום במרומיו', שמחבר מלאכי אש עם מלאכי מים, כך האדם, ע"י עבודתו באמונה, מחבר את כל הפרטים הסותרים שנראים לעיניו בעולם הזה, ומחברם לאחד,

האדם מוסיף את בחינת המוחין לבריאה

שזה סוד המוחין המושפעים על האדם. כי העולם נברא בבחינת ז' מידות, שזה עניין 'כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ'. שז' ימים הם כנגד ז' מידות, והאדם הוא מוסיף את הג' המוחין חב"ד לבריאה, שהם ג' הספירות העליונות. וזה נעשה בכח השבת, שעל ידה האדם מקבל את כח התשוקה שיושפע לעולם מוחין על ידו. ועניין המוחין הוא כח ההולדה. כמו שאמרו חז"ל ' קטן אינו מוליד' כי קטן הוא בבחי' 'מידות' לבד. ורק ע"י המוחין אפשר להוליד. וע"כ, כדי להדמות להשי"ת, שזה עניין חיבור ההפכים כנ"ל, שזהו שהנברא כביכול גם כן בורא כמו השי"ת. זהו עניין המוחן, וע"כ המצווה הראשונה בתורה היא מצוות 'פרו ורבו', כי ע"י מצווה זו האדם מתדמה לבוראו באופן הכי גבוה, שכביכול ע"ז נהפך לבחי' בורא, ע"י שמוליד ילדים, שהם גוף ונשמה כאחד, ב' הפכים כאחד.

בכל מצוה נעשית הולדה רוחנית

וכן בכל מצווה שאדם עושה יש את עניין ההולדה הרוחנית, שהוא חיבור ב' ההפכים. וכמו שהסיר רבינו במכתב, שקודם המצווה אדם צריך לחשוב 'אם אין אני לי מי לי', ואם לא אקום ואעשה המצווה בכוחי ועוצם ידי א"כ המצווה לא תעשה, משא"כ אחר עשייתו המצווה צריך להאמין כי לא בכוחו ועוצם ידו עשה את החיל הזה, רק בחסד גמור מאיתו יתברך. וכביכול הם ב' הפכים גמורים, שאין השכל החיצוני יכול לתופש כלל וכלל, הרי שיש בכל מצווה את ב' ההפכים – גוף ונשמה. כי עניין זה, שהאדם מתעורר לעשות את המצווה בכוחו, זהו בחינת הגוף, ומה שאומר אח"כ שלא בכוחו עשה המצווה, זהו כח הנשמה. וע"י שעושה עבודתו נכונה הרי שמתחברים כאן גוף ונשמת המצווה, ונעשית הולדה רוחנית. משא"כ אם רק נשאר בהרגשה שכוחו ועוצם ידו עשו לו את החיל, הרי זה גוף בלא נשמה, שזה גוף מת, בחי' נבלה. שעל זה אמרו חז"ל 'כל ת"ח שאין בו דעת נבלה טובה הימנו' כי עיקר הכח לחבר את ההפכים בא מהדעת, כי הדעת כולל חסדים וגבורות. חסדים זה בחי' הנשמה, וגבורות זה בחי' הגוף. והתלמיד חכם הוא האדם הדבוק בבוראו, שכל מעשיו הם מעשים של 'חיבור הפכים', ועל כן יודע להתנהג בכל מצב ומצב, יודע מתי לכעוס ומתי לרצות כל דבר לפי עניינו, וכל דבר יש לו את מקומו.

יעקב ועשיו הם כנגד הגוף והנשמה ומשיח מתקן את עשיו

ובעצם כנ"ל זהו עניין הגילוי של עשיו ויעקב והמלחמה שביניהם, כי השי"ת נותן לכל אחד בחינות של הפכים, ועבודתינו לחברם. עשיו זה בחי' הגוף. עשיו לשון עשיה, כח המלאכה. ויעקב הוא בחי' 'איש תם יושב אהלים' שהוא כח הנשמה, שמרגישה שהיא אינה עושה כלום. ובכל פעם האדם משיג עוד קצת מחיבור הזה של יעקב ועשיו. והשלמות תהיה בביאת משיח בן דוד, שהוא יעלה את כח העשיה הכי גבוה, שאז יראו את היחוד הנפלא של הגוף, שהוא כח המלאכה והישות העצמית עם כח הנשמה. שעל כן דוד המלך היה אדמוני כולו ושערו אדום, לרמז על עניין זה, שמתקן את האדמוניות וכח המלאכה של עשיו. וכן זה עניין שדו"ד בגמטריא י"ד, כי י"ד הוא מרמז על עניין זה שהאדם הוא עושה ופועל. (והמשכיל יבין סוד היד בעניין שם מ"ב שהוא בחי' ראש ועי' זוהר בראשית מאמר זהר הרקיע בסופו) ודוד המלך, אע"פ שעשה הרבה מלחמות בחרב וחנית, עכ"ז היה מעלה הכל לשורש ויוצק נשמה בכל עשיותיו. שזה עניין שהיה מחבר הפכים. וכמו שאומר בתהילים 'המלמד ידי לקרב, אצבעותי למלחמה'. וזה עניין של 'ויד"ו אוחזת בעקב עשיו'. שעקב עשיו מרמז על כוחו הגדול של עשיו, כי תמיד בחינת הסוף של הקליפה הוא תקיף ביותר. וכנגד הטומאה הזאת, שהיא טומאת הגוף – כוחי ועוצם ידי', עומדת קדושת יד"ו של יעקב, שידו של יעקב עניינה שמראה איך כל עשיותיו הם מכוחו יתברך.

הצדיק מתקן את השבירה שהוא ענין כוחי ועוצם ידי

וזה עניין קדושת הידים ונטילתם והרמתם אל מול הפנים. שבזה אנו מרימים את כח העשיה אל המוחין, שהוא כח ההולדה, שענייננו חיבור הפכים כנ"ל. וכן שע"ל נ'טילת י'דים, הוא ר"ת ענ"י, כי הצדיק נקרא עני. ספירת היסוד. והפסוק אומר 'אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה'. ומסביר מרן בעל הסולם שעניין 'אור זרוע לצדיק' הוא עניין שבירת הכלים. שהשי"ת פיזר וזרע את האורות המגולים והסתירם, שזה עניין עולם הפירוד, שיש ב' כוחות – כח של עשיו, שאומר שהכל מכוחי, וכח של יעקב, ושאומר שהכל מה'. והצדיק הוא מתקן את השבירה ע"י שמחבר את הפיזור, שמראה שבעצם כח העשיה הוא כח קדוש, רק הוא מיוחד עם קדושת הנשמה. ועל כן הצדיק נקרא ענ"י, כי משיג בסופו של דבר שאין לו כלום מכוחו והכל מאיתו יתברך שכנ"ל הוא עניין הרמת הידים הרמוז בע'ל נ'טילת י'דים.

מקום המקדש מאחד את כל הצדדים

וידוע שיש בעולם ד' צדדים – מזרח מערב צפון דרום, והם כנגד אברהם יצחק יעקב ודוד, שזה שלמות המרכבה, שהם מחברים את כל סוגי ההפכים לקודש הקודשים, שהוא הנקודה האמצעית של העולם. שאמרו חז"ל מקום ארון אינו מן המדה, שלפי החשבון השכלי לא היה מקום לארון במקום קודש הקודשים, אבל כיוון שקודש הקודשים הוא סוד 'המוחין', שהם סוד ההולדה המחברים את ההפכים כאחד, ע"כ היה הארון נמצא שמה, אע"פ שבעצם מצד הגשמיות לא היה לו מקום.

צד צפון צריך תיקון ביותר כי שם אחיזת היצר הרע והרוח סערה

והצד צפון של העולם הוא צריך תיקון ביותר. וכותב האריז"ל שזה סוד ב' דבראשית, שהאות ב' צד צפון שלה פתוח, לרמז שעיקר העבודה בצד צפון. כי צד צפון כנגד הגבורה, ששמה מורגש ביותר העניין של 'כוחי ועוצם ידי' שזה עניין שאמר הנביא 'מצפון תפתח הרעה'. וכן בביהמ"ק עמד השולחן בצד צפון. וכתוב בזוה"ק ששעת אכילה הוא זמן מלחמה. כי עניין המלחמה וההתעוררות של 'כוחי ועוצם ידי' קשור לצד צפון. ומצד צפון נמשך הרוח חיים לעולם, שהוא אור התענוג. אלא שהרשעים פוגמים בצד צפון ע"י שאומרים שהם עושים הכל, משא"כ הצדיקים הם ממליכים את השי"ת על צד צפון, שאומרים שרק השי"ת הוא ממשיך הרוח חיים אלינו ולא כוחותינו כלל. וע"כ עשיו היא איש שעיר, שכתוב בספה"ק שהוא "הרוח סערה", שזה הרוח שבאה מצד צפון, באופן של חורבן. משא"כ הצדיקים, ובפרט משיח, שהם מתקנים את הרוח סערה של עשיו, אצלהם זה בחי' 'רוח צפונית מנשבת בכינור של דוד'. שכינור של דוד היה מנגן מאליו. שזה מורה שהאדם משיג שהוא אינו פועל כלל.

תכלית עבודת יעקב לגלות את ב' המשיחין

וידוע שכל העבודה של יעקב אבינו היתה עבודתו בלאה ורחל, שהם סוד תרין משיחין: משיח בן דוד ומשיח בן יוסף, שהם נלחמים עם כח של עשיו, שזה הכח של 'כוחי ועוצם ידי' שזהו רוח הצפונית הפרוצה והפגומה. וע"י קדושתם הם מכניסים אותו בקדושה, שזה עניין בניין בית המקדש השלישי, שיש מחלוקת האם ירד מן השמים או שאנו נבנה אותו. והרמח"ל בספרו 'משכני עליון' כותב שזה יהיה ביחד. והיינו שבביהמ"ק השלישי יהיה החיבור של ב' ההפכים של 'כוחי ועוצם ידי' עם הכח שהכל מהשי"ת. וזה עניין של מלך 'פורץ' גדר, כי המלך לב העם. ועניין מלך פורץ גדר לעשות לו דרך הוא לתקן את הלב, שהוא שורש כח של הידים. כי הידים התפשטות הלב. וע"י שנתקן הלב נתקנים הידים. ורואים שה' עושה הכל, כי המלך פורץ דרך, בבחי' 'מסילות בלבבם'. שמלך המשיח מאיר את הלבבות של כלל ישראל, שיראו איך כל כח העשיה הוא כח קדוש, ובזה נתקן עשיו. שבת שלום לכולם.

יש לי מושג

ההשגות של חכמי הזוהר

נודע שהסודות שנגלו לחכמי הזוהר, היה על ידי השגות האורות של המדרגות העליונות, בדרך השראה, ויש בהם פנים ואחורים, שפירושו העלם וגילוי. ולפי מדת גדלה של בחינת פנים של המדרגה כן מדת גדלה של בחי' האחורים שלה. והשראת האחורים, הוא סוד קריאה והזמנה להשראת הפנים. ולכן היו יודעים ממדת העלם של האחורים שהשיגו, את מדת הגילוי העתידים להשיג. (זוה"ק בראשית א סעיף קנט)